

DIA DE LOS MUERTOS (Dzień Zmarłych) 14.11.2010 w Krakowie

Dia de los Muertos - Krakow 14.11.2010
fot. Jacek Michno i Piotr Szpunar (Franciszkanie)

seminaryjnej rozmównicy, gdzie wcześniej została przygotowana sala z tradycyjnym ołtarzem zmarłych.

W Meksyku chrześcijańskie celebracje religijne przeplatają się z kulturą przedhiszpańską, podobnie jest w przypadku pamięci o zmarłych.

W wierzeniach ludowych dusze zmarłych za Bożym dopustem mogą w Dzień Zaduszny przybyć na ziemię, aby odwiedzić żyjących członków rodziny oraz miejsca bliskie zmarłemu. Na takie odwiedziny trzeba się specjalnie przygotować. Wykonuje się w tym celu ołtarz, na którym znajdują się ulubione przedmioty zmarłego, pokarmy, które mu wyjątkowo smakowały za życia, oraz rzeczy, mogące mu pomóc w wędrówce w zaświaty. Jeśli na przykład ołtarz jest poświęcony dziecku, przynosi się także zabawki i słodycze.

W tej ludowej tradycji przenikają się uczucia kontrastujące ze sobą, ból po stracie kochanej osoby oraz kolorowa zabawa i rozrywka, która ma być równocześnie pociechą dla zmarłego.

Dia de los Muertos - Krakow 14.11.2010
fot. Jacek Michno i Piotr Szpunar (Franciszkanie)

Dia de los Muertos - Krakow 14.11.2010
fot. Jacek Michno i Piotr Szpunar (Franciszkanie)

Ołtarz, który przygotowali państwo Diana i Sergio Valdes Rodriguez, był poświęcony zmarłemu papieżowi Janowi Pawłowi II. Znalazły się na nim kremówki, kiełbasa, owoce, które lubił Ojciec Święty. Nadto biblia, narty, sprzęt do chodzenia po górach. Tradycyjnie w centralnym miejscu znajduje się portret zmarłej osoby, więc i tym razem nie było inaczej.

Warto wymienić choć część elementów potrzebnych do zbudowania takiego ołtarza. Ważna jest również ich symbolika.

- łańcuchy papierowe w kolorze fioletowym i żółtym, które oznaczają przenikanie się śmierci i życia, ich współistnienie,
- „nakłuwany” papier (podobny do wycinanek), symbolizujący radość życia,
- kwiaty w trzech kolorach, które witają duszę: kwiat biały reprezentuje niebo, żółty

DIA DE LOS MUERTOS (Dzień Zmarłych) 14.11.2010 w Krakowie

---

ziemię, a fioletowy - żałobę,

- biały obrus, wyrażający czystość duchową i niebo,
- krucyfiks, który sprowadza błogosławieństwo,
- świece wraz z płomieniami reprezentują unoszenie się ducha, a światło - przewodnika w wędrówce duszy,
- owoce, jako ofiara natury,
- woda symbolizuje dawanie życia i siły podczas podróży,
- wapno usypane na kształt krzyża symbolizuje cztery kierunki świata
- sól, która sprawia, że ciało nie niszczeje i która je oczyszcza,
- fotografia lub obraz osoby, której dedykujemy ołtarz,
- ścieżka z pomarańczowych płatków kwiatów przed ołtarzem, która wskazuje wędrówkę dusz,
- rzeczy osobiste związane ze zmarłym.

Rodziny zapalają w nocy świece na grobie, wierząc, że wtedy duch zmarłego schodzi na ziemię i cieszy się z obecności członków rodziny oraz z przygotowanych dla niego samego różnych „prezentów”.

oprac. br. Piotr Szpunar

zdj. o. Jacek Michno i br. Piotr Szpunar

Franciszkanie